

ACC. N:R. 268.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: SKÅNE Upptecknat av: Villand's Nilla

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör

hur det gamla Skåne firade mårteesöftan

1-5

Bäckavästen

5

Skriv endast på denna sida!

Stens förordet till gamla Skens. Skötselrecepten.

(Sittunga (utbländ)).

Det är det mestan Jentens ordredens jag har och rättat med
Personen, och icke kan jag heller utgifva några ord om de
moderna, eller Skallarsens, men när som det berättas
hvar det tack sig och på jag har det berättat på gammalt
de vill jag säga på, att hvar skatta arken på all kyrka
Jakt skanna kisa det, för mig det jag blev mer än
den om om gamla, raka och burt i Michels berättade
Jag var bara om hving Jaktens är när som jag gick
hätte för prästens, men var likväl utsvaret och burt
och när ut hade ståt på ungdom, ville jag prorsat på sin
i prästgårdens, Jakt jag var hemmaborta och om had
dit i möden, och det hade jag kom, under årens, men
är vara gribbar nu kisa i både by och kyrkstadens
och bapost Jingo ut om ut ut skunde ha vara på.
Det om det aratater ut hade landborg gilla skung
Rever. I och kyrkan var, skurdad i skvad betide
med kyrkostyckens, som på hemmets Jakt, i gam
Aegrens, som varit med i skogit med kyrken, och
hade märke i namnen, som bländade med skudens
hvar säga dag, så det blev med Jagersamt all kyrka
i kungden. Det man manna västa sina kulla på
tror, och skinnarna på alla skudens borden
i skinn kyrklyckens, och gingo i skudens och kullade
och kulla skudens kulla kyrkans, så det ska om ut
(5)

uppländ utans ändas. Och samma är såväl den gamle
Mannsdennans som frade Lyubarski, men när kom
han i Ljusands bysked stod i Storaöngern och kullade
ut fram, och spungo alla bys omman fram på hus
fram och ut, vässe om när de var på stäl i byn. Men
om de bad frungens och hans i jussen, och Lyubarski
hö i byskada han skässens som var Aldemans det aris
mors alldrig tudade han i näst fram. Men Storaöngern
lygga såde på baxten de den lag, och nattade så det var
ögnelikt att gå ut de bys, på samtungens stas de anone
kucka när kom fram katar om by. De ut jag antas
som sammegilda i prästgårdens, och var med om både på
gillet och byskedilut och skriket gäimmar ut när in
gäimmar på stans, på omkring 40 styck det aris, men påit
fringo ut fölla dem i den stora byn, till friderna glän
härda i salen, och när fringo de ita i seni bars, på till som
Mojama på byskataget, och bara fria byn och dricka
varer till frungens den fringde på tung som om man
volla glän dem. De måstungsten plattade ut bara som
gästungens det aris, och när de var plottade och varde
som nybragade fraterias, på stalle prästgårdens lastrig.
i rummen, och om sammens om hallen, och den fringde
de i kullern, och någ sång fringde för in de fram.
i gyltan. Mästungsten var den tiden som ut fringde
och när ut stadi undan om oragmens, de ut fringde -
friderna på, och fringo göra ut egen fring, och alla
lysmannen fring nybragade och både tiden till by. 10
de det stas gillet byn på Aldemans, den so

3. Målla kallade till med oss och, som var kommande på
stått på till tiden, att som es malar med tennpennor
öf. prästgårdens orsak förut och förut, och verksamt i kong
ärda ut på förtullstämman, och spinn och skarna vara så
öf. på lyft, och tog sig i alla stegen, och på det
länga föraktfullt ordet, med sin hand förordade dug, det
sto förnödheter, smittat af tygon, tillfallet drifva-
komman och förhållanden hela dag, och jagarna de ginge
ut och in och tog sig en bota mellan oroligt. Men på
de fins, som var kommande från slottet, som vad vid de
arnors och ginge på dem de givande som i kyrkan
och ut i rade och både haas och lydes te. Det säger, ha
som hande väl med Stevie Karna, var tilliga Jussens
till stans med hvar stans för att handla förhållanden som
ginge i stans, och var omgående vid stängningen, men de
blet, som kom från stans, och hade möte i mästare liason
orsägaltsamma me en ble möte i mästern, och manuellens
denna hushushandens till Kållin Gustafson stans på stans som li.
i öf. tygare i stans med tey smaltius ombord, ha möte till som
ärder den dag, om ut i rade glömda som om stans dare. Målla
ut i rade på till till middag till 12, både ut och in, ha dugade
på stans med alla stans och ha kommande till stans som
kläckarens och stans stans och stans stans stans och så
någon gammal som stans stans hade stans ut till stans
de stans, det var stans stans och stans stans och
stans stans, och stans stans stans i stans stans, och hade
och hade 10 stans om ut till stans stans. Målla stans

4.
varna Jemte laget, de är allavipallade i hälsor och de
de många kail som i Jilalönerna, och är skatthållarna.
innan är komman är i hälsor och kladdade och kung
väggarna mellan husbyggen. Det är vara som dring.
med ursprungligen, och Jina Trinitatigilbor, Javidans hus
särens efter, och är alla gamla garna. De spelle präta
Jum på klavet prätern 184 som är allagjörde ma
och den är läte prätern i bog om skettom lig och lyden.
och klavorn, komade är till en sammansättning, men
när som är sammansgått är de hälsor är vatt mo
ogarna för deras arto och till hälsor för all Maan.
och skulle vara tillord, och som had och varit i sig för
klavorn. Den Jinge är tiller och möder, och till glemmas
hade är de Jilalite med den prätern och garna och
Resigt gör god, och är all Ma är malle hälsor på till
Stierns Jämnarna är ginge in till glemmas, och
när som den är var till anre, de är godnat, och bytte
hand, när till är lyttelänt till de gamla, och had
ga den som haus till mitta. Men has allsomman
ä gille garna de vatte gille till Jinnas dag hälsorn
de eras om klavorn er haus kung gort på klavorn
lytte nummer är. Men när som är till till komme
hem ig en, och had stängt prätern, de prätag är en
lytt och ött, men i Jilalite had Jinn på nyttre präte
och ginge prätern vid lyttelänt, och var är komme
in och till bytte hälsor ginge ha fram and kom jag alla
glommen, till klavorn er vatt till hälsor gung hälsor min
husandakt, och de had klavorn er vatt vatt had.

Men när kom de där åter skulle stia upp hö 14 var
Alva Bengta på ring, de som tyckte inte komma i
kängorna, bara som Kvickhållarna hade ridit home or
måsten, för som hade glämt lägga klistningarna i de
duskrännorna, och de måtte vin och kalla på förväntan
som kom geströmt med Klackarna, och ga humma in
maddheltvuis, och de sade som, "Bengta har bara
spit bit för mycket gröt i gån gatan, men det går
knast gaur, och någon Kvickhåll, de som, Jimmes,
men det var de yngsta och var som trodde i

Nilsands Milla.

Sven Jirade delgamla Skone Mästaregötan

Wäst^{er} de om er äro Jorden och den ja sad a kallad me Jernor,
a inle fram ja wäl sköftra ja grammt som Swarabässon, eller
Aballarason, men wäl som de i lögdut hwardan de tar sig ex
ja papäret, darade a gammalt, darade, da wäl ja lyfte all
hullkarta an en da Kapitärläta hamma laesat, ja i rocke ve
ja lit me, an wärdsmen, om gammaltas sular a berg,
mickelstomate tillä. Ja en lura hängs ve flyttan an ma
ja gids a laite ja prästers men en liawit stasrelsen a dyg
kater, a ma ex hade stalt ja gångens, welle ja somt taktin
a pruitagewen, elat ja wa hamma stiltin, a inle hade dit ja in
a de lunde ja pers, wärd an en, men an wa gäddas wäl lara
dae ny och löfildkardana, a bogewit Jingo ez men an ez tyad
ta wäse ja. De wäl anstalt ez hade landdang eller
kong Wäst, a kyrkan wa stendad a wäl keltle me silt
stämmer som himmelns jätte, a gamle Örgen, som hade en
me i kyrkan me kyrken, a hade märke a jannan, som kl
ta ma klosteren hwar wäga da, da de de me ut wärdsmen
wäl all lyus ja. Det mämman wälkade, sinä hörde påwa
kyr, a wäimanan spälti skatlagens baderna a stämmer
pawna, a ginge a inkelkäl och fäktle, a herida brästluga te
kyrker, da de en som en refer som alding to anner
a sammna a stilde dar gamle wärdsmannen som hade
lyghawit, men wäl som fram a lywande lywet to i stämning

2.
a° tuckade i° siet haer, na° sprunge alla tegermanne fra° hu
a° horn a° st, varen en na° de va° vield i° tegr, Men nu la° ba
Kongens a° horn i° joren, a° dykborret la° i° tuckade has haerim
som va° aldmanne det a° et, ners aldng tuckade haer i° no° haer
Men tainningens legger o° pa° bakers de der la°, a° rattalia
i° de vaer rnatigt at ga° de fo°ki, fo°i gearkingens sta° de va
me a° tucke, na° som jaer bates va° dy.

da° beja anten som mannegilla i° praetogasen, a° va me om
ba° paegillet a° dydegillet a° dydegillet jaerom an vi had
vi gæren praetien na° hringere 40 stik de vilt, men jaer
fenge vi tvilla dem i° deor staa dygar tier jaerom a° glær
hvida i° sator, a° ren fenge de sta° i° ren bud, na° kai som hajar
pa° kyrketoget, a° bara spira hajar a° dricka wam tier gearpa
de hringde na° tung som en lompshulta eller dem. Se praetien
gten Alitande va° bara jom gællingar det a° et, a° na° de vore
skutade a° hvida som nyragade pratgeria, na° vatte forvite
Jom kackegillet i° humpen, a° en kamresnara om halven, a°
hringde de i° kuckon a° daga ingen jaer an ghe jaer an i°
gylom. Maetogalen va° den tier som en hylitida, a° nu
at° Maetumme om en agorien, de va° hvidus pyaltomre ja
a° fenge jom va° gien gearning, a° alla dygm amma ginge
ragade a° brack tim te hyl 12. da° de staa gillet begynte has
Aldmanne om de Maite kuckade te me mackon, haer som va
Romme a° kyrketoget, ja° haerom hagar hade vult -
sumpostare. Vi praetog a° en va° all° gylt a° gylt, a° haer
i° hogen amme ned ja° faerterstainene a° spinn och hure
vare vatte opp ja° gylt a° tegermen gylt i° alla stagerom.

a° pa° de lönnga fackkattelvarer me sin tvärda förvård dög do
 smöskopten smöskopten, kullskall, skickskammar a° brö
 klögare hela den, a° jagarna de ginge ut a° in a° to sig en hel
 mellem mellan, men kylla fens, som va kemmen i prälat
 kamrad de darsörens a° ginge de kalmska gänst som a° by
 Nam a° ut vad a° balle haver a° bydeler de. A° fyra, fram som hal
 val melkamra Skypia, va tilla jag en ut de stam me kullsten,
 a° hänta kullgägarne som ginge i° skolan, a° vore nöma, red
 vällvaliga, men den ätte fram som höm facklund a° had miss
 a° kyllam, kyllam en ägaldomone me en bla° fack i° och man
 veltora durne kullskopten de skickskattens stam part
 kom do i° de fyra i° kalen me tegegralyis ombring, sa° mode:
 kam ärader den den, om en vore glemde som fram darna
 Nam som ut sa° had spöit de midlag hel 12. bade vid a° inne,
 sa° dugades kyllisom me alla kyllam, a° de framme ätt
 framman kullskopten a° skickskammar a° småskal kullsk
 a° nöma gulliga, som kullskam had kyllam eller gull:
 med den hömma, de va skolas Nam a° kyllagullskam a°
 kyllam kullskam a° kyllam som klada a° kyllam, a° had 10 kyllam
 om ätt för sin gulling. Nam sa° kullskam vana fack plaget, de
 ut alla kullskall i° kalen, a° den va sa° minna kullskall som i°
 kullskam, a° ut den kullskam a° inne ut kullskam me a° kullskam
 vore kylling vaggvora mellem kullskopten. ut ut vore som den
 gullme vore kyllam, a° kyllam kullskall kullskam kullskam ut
 kyllam, a° sa° alla de gullme. kullskall kullskam sa° kyllam ut
 kullskam Me 124, som ut alla kyllam me, a° kullskall kullskam a°
 had om kullskam kyllam, a° kullskam kullskam ut de en

4.
Hammarsamling, men när kom vi sammans gästades hall
vi var också sagna för dödsarna så omna te kirket för Man
are skulle ja höra der som sad a nöde i Ningsvuskärens
Den finge vi Cäster a nöder, a te aftensmat hade vi ha jilla
jilde me kumparas, gästades a Rinsvagnsgård, a vi spilde på
målle laasna på tittiparna emman vi ginge vi till aftensmat
a när kom der are are Teorne, tv vi godnat u kyulle nåpaa
Den kunde vi höretanten te gånningarna a ledaga den som
huus te vin stua. Men hos Aldersmannen i gullgäsen der var
gillet te hysan dag väimman de eras om skoon kom enbaas te
gort på rubens Aftit varre vilt. Men när kom vi te vilt
Komm och ingens a hade stängt posten la prästgämn tyte.
ode, men i skivet had Jens på melkpatton a yngel
pattoner de hötelant a när vi komme in, a inte tydde han
grina, ha skandisa or, som ja aldrig glemmer, "Nåll skakare
vada tie när ja vaile min skandelat, a da dardet men
mutor are vada huld." Men när kom vi den eller skulle stia
opp hel 4 var stora Bengta va yng ja hon tydde inte somna
a stängna, barabom Reichskalen hade nödt hman om nålens
Joi som had glemt att lägga Rittungen i smiltkammern, a
vi målle vi a kralla på prästskåpen, kom hman gesevats ma
skakans a ga hman in i måltskåpen a ha ha som "Bong
han bara spilt lilt för mycket grät i gas osten a det gav bra
gum, och några Reichskait Jennis y, a ha som, men de var
den ingens a var som trodde
Nilsencks Nilla.